

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การปรับตัวของผู้ต้องขังในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

ผู้เขียน

นางกรรณิการ์ คำหลิม

ปริญญา

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษานอกระบบ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. พศิน แดงจวง

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องการปรับตัวของผู้ต้องขังในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภูมิหลัง สภาพความเป็นอยู่บริบททางสังคม และกลไกการปรับตัวของผู้ต้องขังในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 10 ราย โดยการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ข้อมูลได้รับการตรวจสอบที่สมบูรณ์โดยการจำแนกเป็นหมวดหมู่ ทัศนคติและนำเสนอด้วยการบรรยายสรุปข้อมูลเชิงวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดที่ได้กำหนดไว้ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

จากการศึกษาผู้ต้องขังทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีอายุในช่วงระหว่าง 25 - 45 ปี มีการศึกษาและไม่มีการศึกษา มีสถานภาพทั้งโสดและสมรสแล้ว นับถือศาสนาพุทธ ประกอบอาชีพรับจ้าง ค่าขาย ประกอบธุรกิจส่วนตัว รายได้เริ่มตั้งแต่ 300 - 30,000 บาทต่อเดือน มีภูมิลำเนาอยู่ในทางภาคเหนือ กระทำความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ยาบ้า) จึงได้เข้ามาอยู่ในทัณฑสถานฯ ซึ่งมีผู้ต้องขังจำนวนมากทำให้อาคารเรือนนอนคับแคบ ผู้ต้องขังนอนกันอย่างแออัด ระยะเวลาทุกคนบ่นปวดหลัง ผู้ต้องขังบางคนที่มีฐานะต้องจ้างวานเพื่อนผู้ต้องขังนวด เพื่อนผู้ต้องขังพูดคุยปลอบใจช่วยเหลือ เรื่องของการแนะนำกระเปาะข้อมือข้อมือต่างๆ ชักชวนเข้าร่วมกิจกรรมทั้งกิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมทางศาสนา ทำให้มีความเพลิดเพลิน หัวเราะ พุดคุย มีความสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ต้องขังกับเจ้าหน้าที่ที่เพิ่มมากขึ้น ญาติมาเยี่ยมให้กำลังใจ เจ้าหน้าที่ดูแลพูดคุยปลอบโยนให้กำลังใจ มอบหมายหน้าที่ที่เหมาะสมให้ เมื่อผ่านไประยะหนึ่งจึงมีการปรับตัวได้ ห้องน้ำปิด ไม่มีมิดชิดกันเป็นลึอกๆ สูงเพียงระดับอก ช่วงแรกผู้ต้องขังรู้สึกเงินอายุพยายามเข้าห้องน้ำ โดยมีให้ผู้อื่นรู้ ในช่วงเวลาที่เพื่อนผู้ต้องขังนอนหลับ หรือพยายามดึงผ้าถุงปิดให้มิดชิด โรงเลี้ยงอาหารสะอาด อากาศถ่ายเทสะดวก ผู้ต้องขังที่ไม่รับประทานอาหารที่ทางทัณฑสถาน

จัดให้สามารถซื้ออาหารจากร้านสะดวกซื้อ รับประทานได้ ผู้ต้องขังได้รับมอบหมายให้ทำงานแตกต่างกันซึ่งถูกจำแนกตามโรงงาน เช่น โรงงานศิลป์ 1 ทำงานเกี่ยวกับการถักโครเช่ ถักชายผ่าน ผ้าปูโต๊ะ จานรองแก้ว ฯลฯ โรงงานทอพรหม ทำงานเกี่ยวกับทอพรหม หรือปักผ้าทั่วไป โรงงานจักรทำหน้าที่ในการเย็บผ้า โรงงานศิลป์ 2 ทำหน้าที่ในการปักผ้าตามงานจ้างต่างๆ ชุมชนบำบัดทำหน้าที่ในการบำบัดผู้ติดยาเสพติด ฯลฯ การติดต่อกับญาติทางห้องเยี่ยมเป็นห้องโล่งกันด้วยกระจกและซี่กรง ญาติสามารถติดต่อพูดคุยผู้ต้องขังได้ทางโทรศัพท์ สถานที่จัดกิจกรรมเป็นลานพลาซ่า โรงเลี้ยงอาหาร ห้องสมุด ฯลฯ สถานพยาบาลเป็นอาคารเก่าชั้นบนเป็นห้องสำหรับผู้ป่วยนอน ชั้นล่างเป็นสถานที่ตรวจและวินิจฉัยโรค ยาเวชภัณฑ์ อุปกรณ์ทางการแพทย์และเจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ต้องขัง

ปัจจุบันผู้ต้องขังทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สภาพเรือนนอนที่สะอาด มีผู้ต้องขังภายในเรือนนอนไม่หนาแน่น มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก อาหารถูกหลักอนามัย สถานที่ประกอบอาหารสะอาด มีการกำจัดขยะถูกหลักสุขาภิบาล มีเวชภัณฑ์อุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรคเพียงพอต่อจำนวนผู้ต้องขัง ทำให้ผู้ต้องขังมีการปรับตัวได้ดีขึ้น ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากนโยบายของกรมราชทัณฑ์ที่เปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องหลักรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ซึ่งมีหลักประกันสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานแก่พลเมืองไทย โดยพึงประพัตต่อผู้ต้องขังจากจำคุกเพื่อแก้แค้นทดแทนมาเป็นจำคุกเพื่อแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเพื่อให้ปรับตนเป็นพลเมืองดี และปรับตัวเข้าสู่สังคม

Thesis Title Adjustment of Inmates in Chiang Mai Woman Correctional

Institution

Author Mrs. Kannikar Komlim

Degree Master of Education (Nonformal Education)

Thesis Advisor Assoc.Prof.Dr.Phasina Tangchung

ABSTRACT

The objectives of this qualitative research, namely, Adjustment of Inmates in the Chiang Mai Woman Correction Institution, were to study the woman inmates' social context and situation, and adjustment mechanism in the Chiang Mai woman correction institution. The researcher collected data from 10 key informants, using non-participant observations and in-depth interview. The collected data were examined, then, identified according to the issues, grouped for further analyses according to the research's conceptual framework, and finally, descriptively presented.

The research results were as follows.

Most of the woman inmates in the Chiang Mai Woman correction institution were between 25-45 years old with educational and no educational qualifications, single and married, Buddhists with their previous occupations as employees, merchandise, and private business owners. Their incomes were between 300-30,000 baht monthly. They lived in the northern region, and were convicted of narcotic drug procession (amphetamine). They felt that their living areas and buildings were too narrow to accommodate many inmates. They had back pain at their first stage of service. Some well-off inmates had to hire their mates to massage them. Their friends gave them a supportive information about the institution's regulations and rules, persuaded them to join some recreational and religious activities, which made them cheerful and have good social relationships with the other

inmates and officials. Their cousins visited them supportively as well as the officials did and assigned some work appropriately. They spent some times for self-adjustment.

The bathrooms could not be locked and closed tightly, of which their heights were as their chests. At the first stage, the inmates were reluctant to use the bathrooms in such situation, but using them while their friends asleep or by means of covering themselves with skirts when bathing. The dining rooms were clean with fresh air. Those inmates, who did not want to have food provided by the institution, could buy food from the welfare store. Their assigned works were varied such as the art shop number 1 responsible for knitting, the carpet shop was for making carpets or embroidery, while the sewing machinery for making clothes and dresses. The art shop number 2 was responsible for embroidering according to the work employed from outside customers. The community rehabilitation worked for rehabilitating the narcotic drug addicts.

Their cousins could communicate with the inmates in a big empty room with a glass and metal bars. However, they could contact with each other through telephones. Spaces were arranged for organizing recreational activities, dining, library, etc. A nursing care area was arranged for them on the upper floor of the old building, but there was not sufficient medical staff for the inmates' number.

Currently, the woman inmates' situation have been improved, with clean sleeping buildings with fresh air, without squeezing spaces, but good sanitary food already cooked in clean kitchens. Waste management was sanitary sounded. There were enough medical equipment and medicines for the inmates. Those matters helped the inmates adjust themselves better according to the changed policy of the Correction Department due to the Thai Constitution B.E. 2540, which assures them with the basic right of the Thai citizen.

They were purposively jailed for a correction process, not for revenge. That was to correct their behaviors and adjust themselves to be good citizens and able to live in the society.